

بخشی از احادیث در باب

فضیلت جهاد

و پاداش مجاهدین

تهیه شده در: رسانه اعلام توحید

رسانه
اعلام
توحید

بخشی از احادیث در باب

فضیلت جهاد

و پاداش مجاهدین

آماده کردن: رسانه اعلام توحید

دسته بندی: جهاد

نوبت انتشار: اول (دیجیتال)

تاریخ انتشار: ۲۲ اسفند ۱۴۰۲ - ۲ رمضان ۱۴۴۵

منبع: http://archive.org/details/@resane_ealaam_towhid

رسانه اعلام توحید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}

(آل عمران: ١٠٢)

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا} (النساء: ١)

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا * يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا} (الأحزاب: ٧٠، ٧١)

أَمَا بَعْدُ...

فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ.

در اسلام به کشته شده در راه الله و دین اسلام، شهید می گویند؛ در آیات قرآن و احادیث، شهید به انسانی گفته می شود که در راه اجرای فرمان الهی یا دفاع از مرزهای سرزمین اسلامی (دارالاسلام) جان خود را از دست بدهد.

طبق وعده قرآن، الله متعال و فرشتگانش، در بهشت به نفع شهید گواهی می دهند و شهید نعمت هایی که الله برایش در بهشت آماده کرده است را مشاهده می کند و بزرگترین نعمت برای شهید، دیدار الله متعال می باشد.

طبق آیات قرآن، شهید نمرده است بلکه زنده بوده و شاهد و ناظر اعمال انسان ها است.

بنابراین شهید در نزد الله از ارزش والایی برخوردار است که بهترین راه گریز از زندان تن و دوری از دلبستگی و ناپاکی های دنیا شهادت است.

در رساله پیش رو به بررسی شهید و مقام شهادت در احادیث نبوی صلی الله علیه وآله وسلم پرداخته شده است تا نتیجه حاصل شده مخاطبان و دوست داران فرهنگ ایثار و شهادت را بکار آید.

اللهم أرنا الحق حقاً وارزقنا اتباعه وأرنا الباطل باطلاً وارزقنا اجتناب و
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

• يقول الشيخ عبدالله عزام رحمه الله: (أيها المسلمون؛ حياتكم الجهاد وعزكم الجهاد ووجودكم مرتبط ارتباطاً مصيرياً بالجهاد. أيها الدعاة؛ لا قيمة لكم تحت الشمس إلا إذا امتشقتُم أسلحتكم وأبذتم خضراء الطواغيت و الكفار و الظالمين، إن الذين يظنون أن دين الله يمكن أن ينتصر بدون جهاد و قتال و دماء وأشلأء هؤلاء واهمون لا يدركون طبيعة هذا الدين).

عالم بلند مرتبه و مجاهد شهيد عبدالله عزام رحمه الله می فرماید: «ای مسلمانان زندگی شما و عزت و سربلندی شما در جهاد است؛ سرنوشت شما به جهاد مرتبط است.

ای داعیان: زیر سایه‌ی خورشید دارای هیچ مقام و ارزشی نیستید مگر زمانی که سلاح‌هایتان در جنگ با کفر شکسته شود؛ امنیت و آرامش نظام طواغیت و کفار و ستمگرها را از هم بپاشید؛ کسانی که گمان می‌کنند ممکن است که دین الله بدون جهاد، قتال، خون و پاره پاره شدن اجساد، پیروز شود اینها دچار وهم و خیال هستند. پس هنوز از طبیعت این دین آگاهی پیدا نکرده‌اند.»

• و عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: «ما أحدٌ يدخل الجنة يُحِبُّ أن يرجع إلى الدنيا، وله ما على الأرض من شيء إلا الشهيد، يتمنى أن يرجع إلى الدنيا فيقتل عشر مرات، لما يرى من الكرامة.» البخاري ومسلم

انس بن مالک رضی الله عنه می گوید: نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «هیچ کس بعد از ورود به بهشت، دوست ندارد که به دنیا برگردد هرچند

تمام گنج ها و ثروت های زمین به او داده شود بجز شهید؛ (چرا که شهید) آرزو می نماید به دنیا بازگردد و ده ها بار کشته شود زیرا تکریم الهی را نسبت به خود دیده است.»

• عَنْ مَسْرُوقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [۱۶۹ آل عمران]. قَالَ أَمَّا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ «أَرْوَاحُهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خُضِرَ لَهَا قَنَادِيلُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَسْرُحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ الْقَنَادِيلِ فَاطَّلَعَ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ اِطْلَاعَةً فَقَالَ هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا قَالُوا أَىَّ شَيْءٍ نَشْتَهِي وَنَحْنُ نَسْرُحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا فَفَعَلَ ذَلِكَ بِهِمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَلَمَّا رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُتْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا قَالُوا يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى نَقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى. فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ تُرْكُوا . مسلم

ترجمه: مسروق رضی الله عنه می گوید: از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه درباره ی مفهوم این آیه پرسیدیم که الله متعال می فرماید: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [۱۶۹ آل عمران] «کسانی که در راه الله متعال کشته شده اند را مرده مپندار؛ بلکه زنده اند و نزد پروردگارشان روزی می خورند.»

عبدالله بن مسعود رضی الله عنه گفت: ما نیز در این باره از رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم پرسیدیم پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «روح شهداء در جسم پرندگان سبز رنگی قرار دارد، لانه هایی به شکل چراغ دارند که

از عرش آویزان اند و هر کجای بهشت که بخواهند می‌روند سپس به همین لانه‌هایشان برمی‌گردند؛ الله متعال بر آنان طلوع می‌کند (چنانچه شایسته ذات الله سبحان است) و می‌فرماید: آیا چیزی را آرزو دارید؟ آنان می‌گویند: چه چیز را آرزو داشته باشیم، در حالی که هر کجای بهشت بخواهیم به تفریح می‌پردازیم الله متعال سه بار سؤالش را تکرار می‌نماید هنگامی که شهدا می‌بینند که سؤال ادامه دارد و رها نمی‌شوند می‌گویند: پروردگارا! می‌خواهیم ارواحمان به جسدهایمان برگردد و یک بار دیگر در راه تو کشته شویم. وقتی الله متعال می‌بیند که نیاز دیگری ندارند، آنها را به حال خودشان می‌گذارد تا از نعمت های بهشت بهره‌مند باشند.»

• عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال النبي صلى الله عليه وآله وسلم: إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ .
أَرَاهُ قَالَ: وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ . وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ. رواه البخاري

از ابو هریره رضی الله عنه که پیامبر صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند: «در بهشت صد (۱۰۰) درجه وجود دارد که الله تعالی آن را برای مجاهدین فی سبیل الله آماده کرده است. فاصله‌ی هر کدام از این درجه‌ها به اندازه‌ی فاصله‌ی بین آسمان و زمین است پس زمانی که از الله چیزی را خواستید فردوس را از او بخواهید چرا که وسط بهشت و بالاترین درجه‌ی بهشت است.» ابوهریره می‌گوید دیدم نبی صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: که بالای فردوس عرش الله رحمن قرار دارد، و رودها از آن جاری است.

• عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ: انْتَدَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ ، لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا جِهَادٌ فِي سَبِيلِي ، وَإِيْمَانٌ بِي ، وَتَصَدِيقٌ بِرُسُلِي فَهُوَ عَلَيَّ ضَامِنٌ : أَنْ أُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، أَوْ أَرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ ، نَائِلًا مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ . رواه البخاري

الله به کسی که در راهش خارج شود پاداشی معین ساخته و می‌فرماید که چیزی جز جهاد در راهم و ایمان به من و تصدیق رسولانم او را مجبور به خروج نساخته باشد، پس اینکه او را به بهشت داخل سازم بر من ضمانتی می‌باشد یا او را به خانه‌ای که از آن خارج شده باز می‌گردانم، با دادن پاداش و یا کسب غنیمت.

• عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ ، وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهٖ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَيَّ شُعْبَةً مِنْ نِفَاقٍ . رواه مسلم

ابوهریره رضی الله عنه می‌گوید: رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «هر کس بمیرد و جهاد نکند و نیت جهاد هم نداشته باشد، بر شعبه‌ای از نفاق مرده است.»

• عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوَدِدْتُ أَنِّي أَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُقْتَلَ . ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلَ . ثُمَّ أَغْزُو فَأُقْتَلَ . متفق عليه

ابوهریره رضی الله عنه می گوید: که پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: «قسم به ذاتی که زندگی محمد در دست اوست دوست دارم در راه الله بجنگم و کشته شوم، پس بجنگم و کشته شوم پس بجنگم و کشته شوم.»

من نیز می گویم: پیامبر صلی الله علیه و سلم با اینکه بهترین و محبوبترین مخلوق الله است و گناهی ندارد و چنین می گوید ما باید چه بگوییم با داشتن این همه گناه که در خواب غفلت غوطه ور شده ایم؛ آیا زمان آن فرا نرسیده است که ندای الله را لبیک بگوییم و سبکبار برای جهاد فی سبیل الله خارج شویم تا خاری شویم بر چشمان ملحدین و دشمنان اسلام.

• عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ذَلَّنِي عَلَى عَمَلٍ يَغْدِلُ الْجِهَادَ قَالَ: لَا أَجِدُهُ. قَالَ: هَلْ تَسْتَطِيعُ إِذَا خَرَجَ الْمُجَاهِدُ أَنْ تَدْخُلَ مَسْجِدَكَ فَتَقُومَ وَلَا تَقُورَ وَتَصُومَ وَلَا تُفْطِرَ؟ قَالَ: وَمَنْ يَسْتَطِيعُ ذَلِكَ؟ بَخَارِي

ابوهریره (رضی الله عنه) می گوید: مردی نزد رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم آمد و گفت: عملی به من معرفی کن که با جهاد برابر باشد. رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «چنین عملی، سراغ ندارم». و افزود: «آیا تو می توانی از زمانی که مجاهد برای جهاد بیرون می شود به مسجدت بروی و بدون احساس خستگی در حالت قیام باشی و بدون افطار، روزه بگیری تا زمانی که مجاهد برگردد؟» آن مرد گفت: چه کسی توانایی چنین کاری را دارد؟

سبحان الله! فضلیت و پاداش انسان مجاهد فی سبیل الله اینگونه است و ما چشمانمان را بر روی حقایق بسته‌ایم و در لذاذ دنیوی غرق شده‌ایم. برادرانم دنیا و لذتهای دنیایی تمام می‌شود پس پوتین هایت را محکم و خشاب اسلحه ات را پر از نفرت از دشمنان اسلام کن و بلند شو تا باری دیگر خالدها و عمرها فریاد خواهرانمان را لبیک گویند که وا معتصماه سر می‌دهند.

• عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَعْرَابِيًّا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِلْمَغَمِّ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُذَكَّرَ، وَالرَّجُلُ يُقَاتِلُ لِيُرَى مَكَانُهُ، فَمَنْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَاتَلَ لِيَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ أَعْلَى فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. مسلم

ابوموسی اشعری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ می‌گوید: مردی بادیه نشین خدمت نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم آمد و گفت: یا رسول الله! مردی بخاطر بدست آوردن غنیمت، و مردی بخاطر اینکه نام و نشان او یاد گردد و مردی هم بخاطر ریا و اینکه دیده شود می‌جنگد؛ کدام یک مجاهد در راه الله متعال بشمار می‌رود؟ رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «کسی که برای اعلاى کلمه‌ی الله (لا اله الا الله) بجنگد، او مجاهد در راه الله متعال است.»

پس بدان و نیت را برای جنگیدن در راه الله خالص کن تا از زمره‌ی کسانی نباشی که جهاد و قتال کردن تو در میادین جنگ در قیامت نفعی به حالت نداشته باشد چرا که به خاطر ریا شهرت و غنیمت بوده است. الله اعلم.

الله نیت‌هایمان را خالص گرداند که هدفمان جز رضایت الله چیز دیگری نباشد.
آمین.

• عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
أَنَّهُ قَالَ: مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا .
مسلم

زید بن خالد جهنی رضی الله عنه روایت می‌کند که رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «هرکس، ساز و برگ نظامی مجاهدی را در راه الله متعال، فراهم سازد در حقیقت، جهاد کرده است و هرکس که خانواده‌ی مجاهدی را به نحو شایسته، سرپرستی نماید. او نیز در حقیقت، جهاد کرده است.»

برادرانی که بهانه‌های واهی آنان را از جهاد کردن منع کرده است و دلبسته‌ی دنیا شده‌اند. حداقل اخوان از مال و ثروتان در راه الله و مجاهدین و اسلام صرف کنید.. قسم به الله آنچه را که الله به تو بخشیده است و در راه اسلام صرف نکنید در قیامت، پتکی آتشین می‌شود که حساب و کتاب را سخت می‌کند.. دنیا تمام می‌شود.. خانواده‌های مجاهدین و خواهران و فرزندان‌شان را فراموش نکنیم در نبود مجاهدین و برادرانمان ما مسئول خانواده‌های آنها هستیم.. اگر دنیا ارزش داشت الله آن را تشبیه به بال مگس نمی‌کرد پس تا می‌توانید امواتان را در راه اسلام و مجاهدین و خانواده‌هایشان صرف کنید.

• عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي النَّبِيتِ - قَبِيلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ - فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، ثُمَّ تَقَدَّمَ فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ص: «عَمِلَ هَذَا يَسِيرًا، وَأُجِرَ كَثِيرًا» (مسلم)

براء بن عازب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ می گوید: مردی از بنی نبیت - یکی از قبایل انصار - آمد و گفت: گواهی می دهم که هیچ معبود برحقى بجز الله وجود ندارد و تو بنده و فرستاده‌ی او هستی؛ آنگاه، به سوى دشمن رفت و جنگید تا اینکه کشته شد. نبی اکرم صلی الله عليه وآله وسلم فرمود: «این مرد، عمل اندکی انجام داد؛ ولی از پاداش فراوانی، برخوردار گردید.»

این حدیث جوابی محکم و دندان شکن برای مدخلی های است که می گویند جهاد نفس در اولویت است و سالهای سال است مشغول جهاد نفس شان شده اند و هنوز که هنوز است به این نتیجه نرسیده اند که وقت قتال و جهاد میادین است؛ نه به جهاد نفس شان رسیدند و نه به جهاد فی سبیل الله. این است گمراهی و خود را به خواب زدن!

• عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أُمَّ الرَّبِيعِ بِنْتَ الْبَرَاءِ وَهِيَ أُمُّ حَارِثَةَ بْنِ سُرَاقَةَ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَلَا تُحَدِّثُنِي عَنْ حَارِثَةَ؟ وَكَانَ قُتِلَ يَوْمَ بَدْرٍ أَصَابَهُ سَهْمٌ غَزْبٌ فَإِنْ كَانَ فِي الْجَنَّةِ صَبَرْتُ، وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ

اجْتَهَدْتُ عَلَيْهِ فِي الْبُكَاءِ، قَالَ: يَا أُمَّ حَارِثَةَ، إِنَّهَا جَنَّانٌ فِي الْجَنَّةِ وَإِنَّ ابْنَكَ أَصَابَ
الْفَرْدَوْسَ الْأَعْلَى . بخاری

ترجمه: انس بن مالک رضی الله عنه می گوید: ام ربیع، دختر براء، که مادر سراقه بن حارثه بود نزد رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم آمد و گفت: ای رسول الله! مرا از وضع حارثه با خبر کن! -حارثه در روز بدر بوسیله تیر فرد ناشناسی کشته شده بود -اگر فرزندی در بهشت است، صبر می کنم اگر غیر این باشد، برایش بسیار گریه می کنم؛ پیامبر صلی الله علیه و سلم فرمود: «ای ام حارثه! بهشت، بهشت هایی است (منازل و مراتبی وجود دارد) و یقیناً فرزند تو در فردوس اعلی (بالترین مکان بهشت) جای دارد.»

• عن ابي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَضْحَكُ اللَّهُ لِرَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ، كِلَاهُمَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ. «قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: يَقْتُلُ هَذَا فَيَلْبِغُ الْجَنَّةَ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْآخَرِ فَيَهْدِيهِ إِلَى الْإِسْلَامِ، ثُمَّ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُسْتَشْهِدُ) مسلم

ابوهریره رضی الله عنه می گوید: رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: «الله متعال به دو نفری که یکی دیگری را به قتل می رساند و هر دو وارد بهشت می شوند، می خندد.» اصحاب پرسیدند: چگونه یا رسول الله؟ فرمود: «کسی که به قتل می رسد، وارد بهشت می شود. بعد از آن، الله متعال توبه ی قاتل را می پذیرد و او را به سوی اسلام هدایت می نماید، سپس او در راه الله متعال جهاد می کند و به شهادت می رسد.»

-داستان حضرت حمزه بن عبدالمطلب و وحشی بن حرب رضی الله تعالی عنها می باشد.

• عَنْ ثَابِتٍ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَمِّيَ الَّذِي سُمِّيْتُ بِهِ لَمْ يَشْهَدْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَدْرًا، قَالَ: فَشَقَّ عَلَيْهِ، قَالَ: أَوَّلُ مَشْهَدٍ شَهِدَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ غَيْبْتُ عَنْهُ، وَإِنْ أَرَانِي اللَّهَ مَشْهَدًا، فِيمَا بَعْدُ، مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لِيرَانِي اللَّهَ مَا أَصْنَعُ، قَالَ: فَهَابَ أَنْ يَقُولَ غَيْرَهَا، قَالَ فَشَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: فَاسْتَقْبَلَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فَقَالَ لَهُ أَنَسٌ: يَا أَبَا عَمْرٍو أَيْنَ؟ فَقَالَ: وَاهَا لِرِيحِ الْجَنَّةِ، أَجِدُهُ دُونَ أُحُدٍ، قَالَ: فَقَاتَلَهُمْ حَتَّى قُتِلَ، قَالَ: فَوُجِدَ فِي جَسَدِهِ بَضْعٌ وَثَمَانُونَ، مِنْ بَيْنِ ضَرْبَةٍ وَطَعْنَةٍ وَرَمِيَةٍ قَالَ: فَقَالَتْ أُخْتُهُ، عَمَّتِي الرِّبْعُ بِنْتُ النَّضْرِ: فَمَا عَرَفْتُ أَخِي إِلَّا بِنَنَايِهِ، وَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ [الأحزاب]: قَالَ: فَكَانُوا يُرَوْنَ أَنَّهَا نَزَلَتْ فِيهِ وَفِي أَصْحَابِهِ) مسلم

ثابت می گوید: انس رضی الله عنه گفت: عمویم (انس بن نضر) که نام او را بر من نهاده اند و همراه رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم در غزوه ی بدر حضور نداشت، گفت: من در نخستین جنگی که رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم در آن حضور داشت، غایب بودم اگر بعد از این، الله متعال توفیق جنگیدن در کنار رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم را به من عنایت کند، خواهد دید که چه می کنم.

راوی می‌گوید: انس بن نصر ترسید که سخن دیگری به زبان بیاورد. (یعنی عهدی بزرگتر بکند که بعد نتواند آن را عملی نماید).

به هر حال، وی همراه رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم در غزوه‌ی احد شرکت کرد؛ در اثنای جنگ، سعد بن معاذ او را دید و به وی گفت: ای ابوعمرو! کجا؟ انس بن نصر گفت: به به، بوی بهشت از پشت کوه احد به مشامم می‌رسد و آنقدر جنگید تا اینکه کشته شد.

انس می‌گوید: هشتاد و اندی ضربه‌ی شمشیر، اثر نیزه و جای تیر در بدن انس بن نصر وجود داشت؛ خواهرش و عمه‌ی من، رَبِیع دختر نصر، گفت: برادرم را فقط از انگشتانش شناختم. در این هنگام، این آیه نازل گردید: ﴿رَجَالَ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ [الأحزاب: ۲۳]. «مردانی که در پیمان‌شان با الله متعال راست بودند؛ پس برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی دیگر در انتظار بسر می‌برند و هیچ‌گونه تغییری در عهد و پیمان خود، ایجاد نکرده‌اند».

راوی می‌گوید: صحابه معتقد بودند که این آیه درباره‌ی انس بن نصر و یارانش نازل گردید.

برادرانم، هفتاد و اندی ضربه‌ی شمشیر و نیزه بر تن، آن هم به بهای بهشت؛ چه سعادت‌ی بهتر از این که مشتاقانه پرواز کردند (مجاهدین) به سمت بهشتی که پهنایش اندازه‌ی آسمانها و زمین است. الله قتال در میادین جهاد را نصیب‌مان کند. آمین.

• عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَيْرٌ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ، وَإِنْ مَاتَ جَرِي عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ، وَأُجْرِي عَلَيْهِ رِزْقُهُ، وَأَمِنَ الْفِتْنَانِ. مسلم

سلمان رضی الله عنه می گوید: شنیدم که رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم می فرمود: «یک شبانه روز نگرهبانی در راه الله متعال از روزه گرفتن و شب زنده داری یک ماه بهتر است و اگر بر این حالت بمیرد ثواب اعمالی که در دوران حیاتش انجام می داده همچنان به او می رسد و به او روزی داده می شود (مانند شهداء) و از فتنه ی قبر و ترس روز حشر (فزع الأكبر) در امان می ماند.»

• عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ ، فَقَالَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: مُؤْمِنٌ فِي شِعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ يَعْبُدُ اللَّهَ رَبَّهُ، وَيَدَعُ النَّاسَ مِنْ شَرِّهِ. مسلم

ابوسعید خدری رضی الله عنه می گوید: مردی نزد نبی اکرم صلی الله علیه وآله وسلم آمد و گفت: بهترین انسان ها چه کسی است؟ پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم فرمود: «مردی که با جان و مالش در راه الله متعال جهاد کند.» پرسید: بعد از او چه کسی بهتر است؟ فرمود: «انسان مؤمنی که پروردگارش را در یکی از دره ها پرستش می کند و به مردم، آسیبی نمی رساند.»

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.